

Lauantai 10.9

Lähtö bussilla totuttuun tapaan Mäntsälästä kuudelta aamulla. Teuvo muistutti taas jättämään kireän pipon ja kiireen matkasta. Parilla kahvi- / lounastauolla ajetiin Visannon majalle Muonion pohjoispuolelle, jossa kamat mökkeihin. Nukkumatti pääsi yllättämään joten menimme aika pikaisesti yöpuulle.

Sunnuntai 11.9

Aamiaisen jälkeen bussilla kohti Näkkälää, jossa:

Rinkat siis heitettiin selkään ja valokuvaussession jälkeen oli nousua Palkisoivia kohden. Keli oli melko pilvinen, lämpötila jossain kymmenen asteen tienoilla eli oikein hyvä retkeilykeli. Alkumatkasta oli harvaa tunturikoivikkoa, seurailimme mönkkäriuraa Hanhikurulle, jossa lounastauko puron varressa. Oliko sitten lounaat hyvän tuoksuisia, kotka kävi taivaalla kaartelemassa kun oltiin saatu pöperöt lautasille.

Hanhikurusta jatkettiin vielä muutama kilometri Olkojärven pohjoispuolella oleville pienille lammille, jossa laitettiin teltat pystyyn. Leiripaikka olikin aika hienolla nyppylällä ja mönkkäriuran vierestä löytyi vielä tuulensuojassa oleva paikka nuotiota varten. Soilella oli mukana muutama paketti höylättyjä "design" nuotiopuita, joilla tulet syttyivät nopeasti ja makkaranpaisto alkoi. Ja kun nuotio oli designpuilla sytytetty ei makkaroitakaan voinut tavallisilla tikuilla paistaa vaan sama linja jatkui makkaratikuissakin, tyyleinä mm. Nakkitikku ja Kulmamalli.

Vettä löytyi pienen hakemisen jälkeen mönkkäriuran eteläpuolella olevan kosteikon läpi virtaavasta purosta ja uimalampikin löytyi uimareille.

Keli oli koko päivän ollut pilvinen ja seitsemän aikoihin tuli ensin melko kosteaa tuulta joten porukka hävisi teltoihin ja puolisen tuntia tästä alkoi sitten ropisemaan enemmänkin. Nukkumaan siis noin kahdeksan aikoihin ja herätys huomenna seitsemältä, joten ihan kahtatoista tuntia ei nyt ehdi nukkumaan.

12.9 Maanantai.

Sataa.

Pienen teltan kirous, kaikkea ei saa pidettyä irti ulkoteltan sisäpuolesta, joten kun toisessa kengässä pystyssä ollut pohjallinen oli ottanut kankaaseen kiinni, oli vettä valunut kengän sisäpuolelle, onneksi ei sentään lammikoksi asti.

Vähän vailla kymmenen lähtö kohti Ainuppivaaraa, reittisuunnitelmana hieman ennen huippua koukata vaaran länsipuolelta kohti Tohtajajärven itäreunaa. Seuraavan leiripaikan pitäisi löytyä jostain Muotkajärven itäpuolelta.

Sama mönkkäriura jatkui edelleen, välillä jouduttiin kyllä tekemään kohtuullisia poikkeamia, kosteimmat paikat olivat melkoista kuravelliä, josta ei ilman kahlaamista olisi selvinnyt. Lämpötila kun huiteli jossain viiden tienoilla, tuuli melko kovaa ja vielä satoikin, niin ei nyt huvittanut lähteä kenkiä riisumaan.

Ainuppivaaran pohjoispuolella pidettiin safkatauko. Sataa. Ja tuulee :D

Lämmin sapuska kyllä nostattaa moraalia kummasti, jalka nousi kevyemmin ja kun sadekin välillä hieman hellitti niin matka eteni Tohtajajärvelle, missä tavattiin riekonmetsästäjä koiran kanssa liikenteessä, ei ollut kuulemma riekkoja näkynyt. Poroja kyllä näkyi erikokoisissa laumoissa pitkin päivää, melko runsaasti valkoisia näytti olevan joukossa mukana.

Tohtajajärven ja Muotkajärven välillä oli aika tasaisin välimatkoin suota, missä joutui välillä hakemaan reittiä vähän kauempaakin, varsinainen ura kun oli täälläkin välillä melkoista velliä. Sadekin alkoi taas ropisemaan kunnolla ja vastatuulen kanssa, joten hieman koetteli vielä viimeisellä kilometrillä ennen leiripaikkaa.

Sopivasti leiripaikan löydyttyä sade taas hellitti, iltapäivän mittaan vielä pari kertaa sai keräillä kuivumassa olleet kamat telttaan, mutta selkeästi poutaisempaa keliä kohti oli sää menossa. Tuuli oli edelleen voimakas, autoipahan hieman vaatteiden ym. kuivattamisessa.

Muutama mänty kasvoi leiripaikan lähetyvillä, niitten tiputtamista oksista sai polttopuuta, joten nuotiomestarimme Pekka sai laitettua tulet. Tunturikoivujen oksat oli suurimmaksi osaksi aivan lahoja.

Muusta eläinkunnasta havaintoja, joutsenia oli jossain lähijärvillä, kaakatus kuului ja välillä lentelivät lammelta toiselle.

Illalla pilvet lopulta repeilivät ja auringonlaskun aikoihin lähes täysi kuu nousi Muotkajärven itäpuolelta.

Vedenhaku oli täällä järvestä, rannat melko soisia.

13.9 Tiistai.

Herättiin hienoon auringonpaisteeseen ja pieneen tuulenviriin. Tänään tarkoituksena mennä Pöyrisjärven autiotuvalle, mönkkäriuran seuraaminen kohti pohjoista jatkui. Parin kilometrin jälkeen pidimme retkillä tavaksi tulleen hiljaisen hetken jossain Seigamaraston kohdilla, olisiko sitten ollut tauko muutenkin paikallaan, kun useamman kilometrin päässä näkyvän mökin pihalla oli kuulemma metallivärillä maalattu henkilöauto. Merkistä ei nyt ihan päästy varmuuteen.... Puolukkaa oli tällä paikalla runsaasti, joten mahdollinen verensokerin vajuus tuli samalla korjattua... Porot kävivät taas ihmettelemässä porukkaamme.

Melko nopeasti tulimme poroaidalle, porttia ei näkynyt enää olevankaan ja aita oli muutenkin aika monesta paikasta rikki, joten ylimääräistä yli / alijumppaa ei nyt tarvinnut suorittaa. Aidan vierestä löytyi sopiva kahlauspaiikka, vettä oli nyt vähän polven alapuolelle (Riippuu tietty kahlaajan pituudesta...). Kahlaamisen jälkeen olikin lounasaika, jonka jälkeen jatkoimme kohti Pöyristä. Kotka nähtiin tälläkin tauolla Lähempänä järveä alkoi hiekkadyynejä näkymään ja rantahan olikin sitten melkein kuin Kalajoella.

Tupa on Naapanjärvestä virtaavan joen länsipuolella, joki on työntänyt kaarevan muotoisen hiekkäsärkän Pöyrisjärven puolelle, tätä pitkin pääsee kahlaamaan. Toisaalta joessakin oli nyt vettä noin polveen asti, joten särkän kautta ei edes tarvinnut kiertää.

Telttapaikkoja joutui sitten hieman hakemaan, tuvan pihamaalla on nähtävästi ollut hevosia laitumella, joten lähiympäristö oli melko täynnä munkkeja. Hyvät paikat löytyi jokaiselle ja kun hieno auringonpaisteinen keli edelleen jatkui, aamun jäljiltä kostea teltta kuivui suunnilleen minuutissa. Naiset (ja muutama rantaleijonakin) pääsivät nauttimaan upeasta uimarannasta, vesi oli raikasta ja pitkälle matalaa.

Jonkinverran muutakin porukkaa tuli tuvalle iltapäivän mittaan ja kun paikalliset kävivät ajelemassa jeepillä ja mönkijöillä tuvan ohi vievää uraa, niin liikennettä tuntui piisaavan, kuin Mäntsälän rautatieasemalla.

Illalla pidettiin lettukestit ja hyvältäähän lettu nuotiolla paistettuna hillon kera maistuu.

14.9 Keskiviikko

Lähdimme aamulla pikkureppujen kanssa tekemään päiväretken hienoille hiekkaharjuille autiotuvasta länteen. Buolzzat oli paikka nimeltään, Hienoa hiekkaa, komeita katajapensaita ja poron kuopimia makuupaikkoja. Matkalla pysähdyimme lammen rannalle keittämään kahvia/kuumia kuppeja, mutta veden jo kiehuessa keittimissä huomasimme tuoreen poron raadon puolittain vedessä lammen rannalla. Niitä vesiä ei sitten juotu. Poron luita oli levällään muutenkin matkan varrella, joten petoeläimiäkin ilmeisesti seudulta löytyy. Reitti kiersi Pöyrisjärven rantaa, mutta rannassa olevat lappalaisten kesämajat jouduimme kiertämään. Kosteikkoja ja purojen ylityksiä riitti täälläkin, märkää oli. Loppumatkasta uusimme kahvin keittämisen onnistuneesti.

15.9 Torstai

Sade loppui yöllä, onneksi, maanantain toisinto ei nyt olisi yhtään napannut. Melkoinen myräkkä oli kyllä yöllä ollut, lähempänä järveä teltille olivat kuulleet aallokon kohinan ja teltat olivat tempoilleet kuin lentoon lähdössä. Aamulla herätessä oli vielä aika kova tuuli, sai ainakin teltan helposti kuivaksi. Melko tumman näköistä pilveä roikkui vielä pohjoisen suunalla, nämä onneksi väistyivät idän suuntaan ja aurinko pääsi paistamaan.

Lähtö oli taas kymmenen pintaan, tänään tarkoitus mennä Hohkanajoen kohdille viimeistä leiriä pitämään. Parin kilometrin päässä tuli vastaan vielä yksi kahlattava paikka, muutama lankku oli kyllä avuliaasti laitettu paikalle, mutta kun nämä ulottuivat korkeintaan lammikon puoliväliin, vaihdettiin crocsit jalkaan.

Myötätuuli puski sopivasti vauhtia, Jierstirovanjärvellä pidettiin lounastauko, kotka kävi taas taivaalla kaartelemassa. Auringonpaiste jatkui, pieniä sadepilviä ajelehti etelän puolella, eivät osuneet kohdalle. Sateenkaari kyllä oli muutamaa otteeseen näkyvillä.

Mönkkäriuraa seurailtiin edelleen, muutamassa paikassa saattaa kyllä isommallakin maavaralla olla öljypohja kovilla, sen verran syvää uraa pehmeään hiekkamaastoon on kaivautunut. Kohta polku laskeutui hieman alemmaksi ja maisema muuttui paljakasta koivumetsään. Pyyntikuoppia oli matkan varrella kartan mukaan vähän joka puolella, ei sentään pudottu niihin. Myös A le Coq ja muun merkkisiä tyhjiä reittimerkkejä näytti uran varrelta löytyvän aika runsaasti, luulis nyt tyhjiä tölkkien kulkevan mukana siinä, missä täysienkin...

Leiripaikka tuli tänäänkin vastaan aika nopeasti, hienoja telttapaikkoja oli niin, että valinta viimeiselle telttayölle oli aika vaikea. Lapin karumpi puolikin tuli esille telttapaikkojen lähistöllä:

Nuotipuitten metsästys alkoi taas, ympäristössä oli muutamia mäntyjä, joiden pudokkaista sai tulta houkutelua, koivut olivat täälläkin aika pehmoisia. Ja kun kerran nuotio oli laitettu, niin illalla päästiin vielä paistamaan lettuja. Letunpaistolla maastossa onkin työllistävä vaikutus, tarvitaan rasvamikko, taikinan levittäjä, paistaja, kirvesmies pätkimään nuotiopuuta, joku syöttämään puuta nuotioon ja loppuporukka saakin sitten juoksuttaa risuja pätkittäväksi. Kaloreita palaa varmasti saman verran, kuin letuista saa, mutta eipähän pääse jalat jäykistymään vaelluspäivän jälkeen ja pysyy vielä lämpimänäkin.

Auringonlaskun aikaan nousimme vielä läheiselle kumpareelle ihastelemaan auringonlaskua.

16.9 Perjantai

Pakkasyö oli näköjään ollut, aamulla vielä -4 ja telttä kuurassa. Kaikki ulos jääneet vesikassit /-pullot olivatkin sitten aika jäykässä kunnossa, aamunuotiota tarvittiin sulatteluun.

Lähdön piti olla puoli kymmenen aikoihin, mutta jotenkin se aika näytti taas kuluvan ja tien päälle päästiin vasta vähän vailla kymmenen. Keli oli mitä parhain, auringon paistaessa lähes pilvettömältä taivaalta lämpötila nousi nopeasti kymmenen paremmalle puolelle.

Matka eteni aika nopeasti Pohjois-Paallojärven kohdalle, jossa pidettiin herkkutauko. Yritettiin pitää myös retken toinen hiljainen hetki kun mönkkäriilikenteeltä tuli vähän taukoa, yksi sauvakävelijä pääsi kuitenkin yllättämään kesken hiljaisuuden, joten matka jatkui kohti Näkkälää. Yhden aikoihin tapasimme päiväretkeläiset ja saavuimme bussille. Parilla munkkitauolla ajeltiin takaisin Visannonmajalle, jossa sauna oli jo lämpiämässä. Puhtaana olikin sitten mukava marssia valmiiseen pöytään, maukasta käristystä ja muussia vatsa täyteen. Jälkiruuaksi vielä rannalla olevassa kodassa letut + hillo.

Tällä retkellä oli joka ilta / yö ollut pilvistä, joten revontulien suhteen saldo pyöreä nolla.